

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

מסורת הש"ס

(א) לעיל ח: (ב) לעיל ח:
(ג) לעיל ח: וס"ט, (ד) ס"ח
כל זה אינו, (ה) וס"ט
רס"ל, (ו) לעיל ג:
(ז) בס"ח: של אחריו תחלה,
(ח) וס"ל אחר ד"ה מתאמר,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וגט אחר
הד"א עם ד"ה דביאה וכו'
פסול בשניה הס"ד:
(ב) ד"ה חולץ וכו' בשניה
אינו נט:

תוס' חד מקמאי

[illegible]

אחר מאמר. מאמר לזו
שתייה: ומאמר אחר גט.
(ב) וגט אחר ביאה ומאמר.

אחר ביאה שאחר מאמר גנון מאמר
וואו ובעל לוו וגט לשלישית מהני גט
אסור בקרובותיה: (ד) (דביאה פסולה
אסור בשני דמאחר עששה מאמר
בראשונה פסולה): בשניה: (ו) ומאחר
אחר ביאה וגט. גט לוו ובעל לוו
ומאחר לשלישית קונה מאמר ואריסה
וואסור בקרובותיה: ואי אריסה
מספקא ליה. בדחיה דהך דביאה וקניית
מאמר: סיפוי. דהך ביאה אומצית
ביאה בתחלה ומקיני ולא תני
עששה שלישי בין בגט אחר ביאה
ומאמר בין בתמאחר אחר ביאה וגט
ומנה נפק גט אחר ביאה ומאמר
לא ליהני דאי מאמר קמא קני לגמרי
הו לא מהני ביאה וגט אחריה ואי
תמאחר לא קני מדיי מתאחר ביאה של
אחריו ביאה בתחלה ובעל ומהו לא
מהני גט בשלישית דהא תנן: הבעלה
זמן שהיא בתחלה אין אחריה כלום
ומאחר אחר ביאה וגט דאי גט
קמא דחי הו לא קני ביאה ומאמר
אחריה ואי גט לא דחי מדיי מתא
ביאה שלאחריון בתחלה" ויכרה היא
קונה ומאמר דבתריה לאו כלום היא:
אבל. פשיטא ליה דגט דחי קמא
ומאחר קני קמא הלכך ביאה של
אחריון אינה תחלה. ומיחו מ"ט יש
מאמר אחר גט וגט אחר מאמר ואין
מאמר אחר מאמר ולא גט אחר גט
יאמר רבנן בחד ז' מהני זה גט
לדחות זהו וחד ז' מהני זה מאמר
לקנות זהו: גט אחר גט לא דחי
ביאה דהא ליה קמא. כל כה גט הלכך
לאו כלום הוא ומוחר בקרובותיה וכן
מאמר דמאחר מאמר דהא קמא קמא
כל כה מאמר: (ה) ואי מילא כו'.
גט אחר מאמר מאי דשייר מאמר מן
מקיימה דחי גט בזהרימה וכן בשני
בגמין מאמר דשייר מאמר דקמא דחי
דמאמר: מאמר מאמר דקמא גט.

מאי דשייר גט דקמא מן הדיקא דלא
דחייא קני מאמר דבתרא: ורבנן.
ופלוגי עליה דריג דאמרי ים גט אחר
גט אמרי לך: כל חד וחד. מן
היבנחין תיקנו ליה רבנן גט ומאמר
ובכל היבמות הלכך ליכא למימר קמא
גט כל כח הגט דקמא כל כח הגט
דחייא דאית ביה דאמר ים הוא

וידעה אבל כה גט דאחיה בך יבמה
 וטח אחר ביאה אחר מאמר ויש מאמר
 וזו' דליו ביאה אחר מאמר מביא כח
 מקני ליה כלבול שורה דגט. כל מה
 מביא. ויכליל [ועל כן] אין מאמר אחר מאמר
 בין שיהי אחר הגט מדלא קתני מודה
 כל מה שיהי גט ביאה דיש מאמר
 כדאמר טעמא עליו [כך] מ"ט אמר רב
 גשיה דהי מלגא מעמיטא לאפסורין קר
 נעמו בקרובות שניה שאם יתחיל לה נמי
 גט אחר ר"ג אומר שכן לא הראשון וה
 שני לראשונה וכו' לקמן [פרק כיון
 מאמר שחול אהל נעלם בגט. נפלו לה
 חלה לאפקועי זיקה אלימחא דלרעה
 שמואל. ומדכין ליה לאתווי שמואל
 היט טעמא דתרווייהו זיקה קלישא
 מעלימחא: ר"ג סבר אין זיקה. כדאמר

מ"ט דר"ג דמספא ליה גט אי דחי א לא
דחי מאמר אי קני א לא קני גט אי דחי אי
לא דחי אי קמא דחי בתרא מאי קעביד אי
קמא לא דחי בתרא נמי לא דחי מאמר אי
קני אי לא קני אי קמא קני בתרא מאי קעביד
דאי קמא לא קני בתרא נמי לא קני איתיביה
אביי ¹⁶ ומודה ר"ג שיש גט אחר מאמר
ומאמר אחר הגט וגט אחר ביאה ומאמר
ומאמר אחר ביאה וגט ואי מספא ליה לר"ג
תתוי כביאה ללכתחלה ותקני דהא תנן
הבעילה בזמן שהיא בתחלה אינן אחריה
כולום אלא אמר אביי לעולם פשיטא ליה
לר"ג בגט דדחי ומאמר דקני מיהו אמור
רבנן הא יבמה בחד צד מהני בה גט ובחד
צד מהני בה מאמר גט אחר גט לא דחי
דהא דחה ליה קמא ומאמר אחר מאמר לא
קני דהא קני ליה קמא גט אחר מאמר
ומאמר אחר הגט האי מילתא קא דחי והאי
מילתא קא קני ורבנן כל חד וחד תקינו
ליה רבנן גט ומאמר ביבמה והאי ביאה
עדיפא ממאמר דאילו מאמר אחר מאמר
מהני ואילו ביאה אחר מאמר מהני וגריעא
ממאמר דאילו מאמר אחר הגט קני לכוליה
שיורא גט ואילו ביאה אחר הגט לא קניא
ליה לכוליה שיורא גט ת"ר כיצד אר"ג אין
גט אחר גט שתי יבמות שנפלו לפני יבם
אחד ונתן גט לזו וגט לזו ר"ג אומר חולץ
לראשונה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות
שניה וחכמים אומרים *נתן גט לזו וגט לזו
אסור בקרובות שתיהן וחליצה לאחת מהן
אין אתה אומר בשני יבמים ואיבמה אחת כיצד
אמר ר"ג אין מאמר אחר מאמר שתי
יבמות שנפלו לפני יבם אחד ועשה מאמר

בזו ומאמר בזו רבן גמליאל אומר נותן
בקרובותיה ומותר בקרובות שניה והכמים א
בקרובות שתיהן וחליצה לאחת מהן וכן א
אחת אמר מר נותן גט לזו וגט לזו ר"ג
בקרובותיה ומותר בקרובות שניה לימא ר
שמואל ^החלץ לבעלת הגט לא נפטרה צרה
אליבא דמאן דאמר יש זיקה ור"ג סבר י"א

גיעה ידידיה בחרתה לא דחה וכן לענין מאמרו: והאי קאי
 בחר ציהא וגט דהא ציהא אלמנעית שהיא פסולה עדיפא מ
 ויגו גט אחר ציהא ומאמרו אלמא יש ציהא אחר מאמרו: ו
 גט לא תהא וזין מאמרו אחר מושיל ביום אחריו אם
 שנה לא בחר מאמרו ראשון אחר גט אי לא זין מאמרו אחריו
 כן גמליל שיש מאמרו אחר מאמרו וגט: ואילו ציהא אחר
 ציהא פסולה יש אחריה כלום כ"י: ה"ג וגטן גט וזו לו
 חלה דכיון דהו דשעי (ו) אין גט חללה דכיון דמלימא
 זו גרשותו חזי חלולתו ואסור בקרייתו שתייה: וכן אפי' א
 מותר בקרייתו וילדרי תכמים שניהם אסורין בקרייתו
 מן מאמרו אחר מאמרו יבוימי נמי תתייבס קמיתיה דהא לא אפי'
 שני יבוימו ונתן לו לאחת מהן ואח"כ חזן לו גט נפטר
 אף הכא כיון דאמר ר"ב אין גט אחר גט נמצא ויקא
 ע"ג דאמרי רבנן וחללה לאחת מהן אלמא חללה בעלת
 א אחרי רבנן יש גט אחר גט: יש ויקא. אלימא זיקתה
 דק"ש ד"ש (ולקמן דף קט.) אם מיהא מיהא כ"י הלכך כיון ד

22.

ב א מ"ה ס"ה מהלכות
יזכר הלכה כו מו"ש
ה"ה סימן קע סע"ג ד
בא ב מ"ה שם ומו"ש
שם סעיף י

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]